

nosti pred početkom svetovne vojne tako razkristjanjena, da je znani francoski politik in državnik Clemenceau malo pred svetovno vojno izjavil: »V Franciji se kmalu ne bo sploh več govorilo o katolicizmu.«

Clemenceaujevo prerokovanje se ni izpolnilo. Po svetovni vojni se je francoski katolicizem dvignil ter se vsaj nekoliko oprostil ozkih spon laizacije, ki so prej ovirale ali skoro onemogočile njegovo delovanje. Njegov klic je bil: »Prodirajmo v javno življenje, da ga zopet pridobimo za Kristusa in njegovo cerkev!« Za svoj poklic vnetim duhovnikom so se pridružili veri zvesti laiki, zlasti mladina, da zajezijo val poganstva, ki je pred vojno tako močno zapljuskal po Franciji.

Jako živahno dejavnost so francoski katoličani razvili v severni Franciji, kjer je najbolj razvita industrija, ki zaposluje na tisoče in tisoče delavcev. Socializem je te delavce popolnoma zapletel v svoje mreže ter jih docela odtrgal od vere in cerkve. Z njim je katolicizem sprejel boj, da reši duše, ugrabljene od brezbožne socialistične agitacije. Proti socialističnim organizacijam so katoličani postavili krščanske organizacije, ki se borijo za pravice delavcev, pospešujejo njihov gmetni blagor ter jim oskrbujejo krščansko izobrazbo in mladini z verskim duhom prešinjeno vzgojo.

Na čelu vseh organizacij stojijo socialna tajništva, ki so združena v glavnem pokrajinskem tajništvu v mestu Lille-u. Proti brezbožno-socialističnemu sindikalizmu (strokovni organizaciji) je bil leta 1919 ustanovljen krščanski sindikalizem, ki vodi skrb za najvažnejše točke delavskega vprašanja, ki so: plača, delovni čas, zaščita dela, odnošaji med delodajalcem in delavcem itd. Kljub vsem težavam, ki mu delajo na eni strani delodajalci, na drugi pa socialisti, se krščanski sindikalizem lepo razvija ter sedaj šteje že preko 100 sindikatov s preko 40 tisoč članov. Leta 1924 je bila osnovana u-

Elizu španskega mesta Barcelona je iztiril osebni vlak. Nesreča je zahtevala veliko mrtvih in ranjenih.

stanova za zavarovanje delavcev ter njihovih družin v slučaju bolezni, brezposelnosti itd., ki šteje nad 300 tisoč članov. Jako živahno deluje Katoliška delavska mladina, ki širi katoliškega duha med delavci, zlasti med delavsko mladino. Presajena je bila ta organizacija iz Belgije ter izdaje katoliško mladinsko glasilo, ki izhaja v 20.000 iztisov. Versko socialno in prosvetno delo francoskih katoličanov doživlja od dneva do dneva večji razmah ter je že dosedaj obrodilo lepe sadove. Bodočnost obeta še obilnejših sadov. Predpogoj vsakega uspeha je delo in vzajemnost katoličanov. Francoski katoličani izpolnjujejo ta predpogoj v popolni meri.

★

Prosvetno društvo »Zarja« od Sv. Lenarta v Slov. goricah vprizori v nedeljo dne 22. oktobra 1933 ob osmih zvečer v dvorani Zadržne gospodarske banke v Mariboru na Aleksandrovi cesti 6, zgodovinsko dramo »Črni križ pri

Hrastovcu«. Ker je drama delo domačega pisatelja in je zajeta iz domače slovenjgoriške zgodovine, dokažite vsi mariborski in okoliški ljubitelji domače zgodovine ter prijatelji svetnega dela, da imate smisel za trud in požrtvovalnost korajžnih šentlenarških igralcev, ki so že doma želi lepe uspehe in se bodo gotovo tudi v Mariboru dobro postavili.

Gornja Radgona. Cerkevni pevci so priredili spevoigro »Darinka« in sicer dvakrat: dne 1. in dne 8. oktobra, katero je nastudiral g. kaplan Kolman. Kar se tiče nastopa in umetniškega uspeha, moram odkrito priznati, da sem se čudil tako dovršenemu nastopu in to v prvi vrsti solistom kakor tudi celotnemu zboru. Zeleti bi bilo, da bi s to spevoigro kje drugod tudi nastopili, da bi pevci, ki so se toliko trudili, imeli vsaj nekoliko poplačan svoj velik trud, ki so ga z vnešjo in ljubeznijo posvetili lepi pesmi in glasbi. Le naprej po tej poti, uspehi so vam zasigurani! Čestitamo posameznim in vsem skupaj in želimo, da kmalu spet čujemo vaše mile glasove. — J. Č.

★

»Oh, vi ste torej povedali stari vse o zasliševanju njenega moža?«

»Seveda. Ali morebiti ne bi bil smel?«

»Gotovo ne. Dali ste stari priliko, da je pogledala v najine karte; tako bi bili lahko zaslišali Grčarja kar vpricho nje.«

Boltežar je na dušek izpil čašo portskega vina.

»Hudič naj vzame ta zasliševanja. Ali sem zato tukaj, da sredi noči igram preiskovalnega sodnika in detektiva? Spoštovanje sem hotel vzbuditi v stari s tem, da vse vem. Kako pa sem mogel misliti, da bo ta čarovnica zaobrnila ost? Sicer pa še prav nič ni dokazano, kdo slepari, mož ali žena. Prav čedna zakonska dvojica to, ki drug drugega hočeta spraviti v ječo.«

»Da, ne bi bil mislil, da se nahaja v tako mirni dolini tako globoko močvirje. Sicer pa, med tem, ko vas ni bilo tukaj, mi je prišlo na misel prav zelo važno vprašanje: kje sta namreč Tonče in Bianka?«

Boltežar me je strmo pogledal.

»Tonče in Bianka? Saj res: kje sta le ta dva?«

»Midva sva pod vtisom dogodkov pri požaru tam doli najprej planila samo po starik dveh, ne da bi se količkaj brigala tudi za mlada dva. In ta dva sta ravno tako tehtna. Le če bi nju zaslišala, bi mogla izvedeti, kateri starih dveh govori resnico: mož ali žena.«

»Kje sta? Kje sta?« je vpraševal Boltežar in si pulil brado.

»Če je povedal Grčar resnico, potem je šla Bianka proti »Grozdu«, Tonče pa je po besedah stare začel sumiti, da je odšla k Golobovemu in je hitel za njo.«

»Jo že imam!« je vzkliknil Boltežar. »Vprašati morava najprej pri »Grozdu«, če se je Bianka oglasila tam, nato pa morava zaslišati Golobovega — in sicer kmalu.«

Odšla sva iz hiše in brodila po lužah. Dolina je bila prepolna šumenja gozdov, ki jih je tepla pomladanska nevihta. Pri »Grozdu« je vse spalo. Čakati sva morala dolgo časa, da so nama odprli. Milčka in Malčka sta se prej skrbno na-

vendar zakotne kadilnice opija na Kitajskem znane celotnemu svetu. Omikano človeštvo je sklenilo razne pogodbe za pobijanje trgovanja z opijem. Društvo narodov ima nalog, da nadzira razpečevanje opija, pa je imelo dostej bore malo uspeha. Kmalu po zaključku svetovne vojne je trgovina z opijem nekoliko padla, zato pa je v današnjih dnevih uprav na višku. V Evropi pridelujejo opij v Bolgariji krog 4400 kg in pri nas v Jugoslaviji letnih 150 tisoč kg. Veliko znatnejša je pridelava tega strupa po azijskih pokrajinah. V obsegu maloazijskega mesta Smirna prodajo na leto 175 tisoč kg o-